

Op andere lippen liggen

Overwegingen naar aanleiding van Roemi's 'Lied van de rietfluit' en Marcus 5, 22-43

Orde van dienst voor 21 december 2025

Vorbereiding

Orgelspel

Welkom en mededelingen door een lid van de Kerkenraad

Stilte (30 – 60 sec.)

Aanroeping en Inkeer

Gemeente gaat staan

Openingslied 440, 1.2

Bemoediging en Groet

Antwoordlied 440, 3.4

Inkeer

Gebed

Loflied 452

Horen en Verstaan

Djallal udDin Roemi 'Het lied van de rietfluit'

Muziek: Hassan Kassayi 'Dastgah of Homayoun'

Lezing: Marcus 5, 22-43

Lied 808

Overdenking

Stilte

Orgelspel

Gebeden en gaven

Voorbeden

Stilte

Onze Vader

Collecte

Uitzending en zegen

Gemeente gaat staan

Slotlied 494

Uitzending en zegen

‘Het lied van de rietfluit’

Het lied van de rietfluit vormt de opening van de Masnavi, het grote leerdicht van Djalaal ud-Din Roemi, en wordt ook wel als een apart gedicht gelezen. De fluit waarover het gaat is de ney, een traditioneel Iraans instrument. De muziek die beluisterd wordt, de Dastgah of Homayoun’ door Hassan Kassayi geldt als illustratie van de klank en mogelijkheden van dit instrument.

Hoor hoe klagend de rietfluit klinkt,
hoe hij vertelt over lange scheiding:
‘Sinds ik uit het riet werd weggesneden,
klagen mannen en vrouwen in mijn gefluit.
De scheiding moet mijn borst doorboren,
opdat ik zeg hoe ik lijd door verlangen.
Ieder die van zijn oorsprong is verdreven,
wil terug naar de tijd van samenzijn.
In elk gezelschap laat ik mijn klacht horen,
ik voeg mij bij blijden en bedroefden.
Zij zoeken mij op, naar hun idee,
maar vragen niet naar mijn diep geheim.
Toch is mijn geheim niet ver van mijn klagen,
maar voor oog en oor blijft het verborgen.’
Lichaam en ziel zin elkaar bekend,
maar niemand kan de ziel aanschouwen.
Het is geen lucht, dit fluitspel, het is vuur;
wie niet zo brandt, waaie weg met de wind.
De fluit is een vriend van verlatenen.
zijn lied klinkt door de sluiers heen.
Vreemd: hij is gif maar ook tegengif.
uniek als minnaar en als trooster.
Hij spreekt van een tocht vol bloed en tranen.
hij verhaalt van de liefde van Madjnoen.
Alleen in onmacht kan men dit bevatten,
alleen wie oren heeft kan dit verstaan.
De dagen van lijden werden nachten,
het vasten, het branden reeg zich aaneen.
De dagen gingen voorbij, het zij zo;
maar blijf bij mij, zuiverste van allen!
Kan een vis verzadigd raken van water?
De dag is niet lang voor wie wordt gevoed.
Wie nog onrijp is, weet van rijpheid niets;
genoeg gezegd dus. Vrede zij met u!